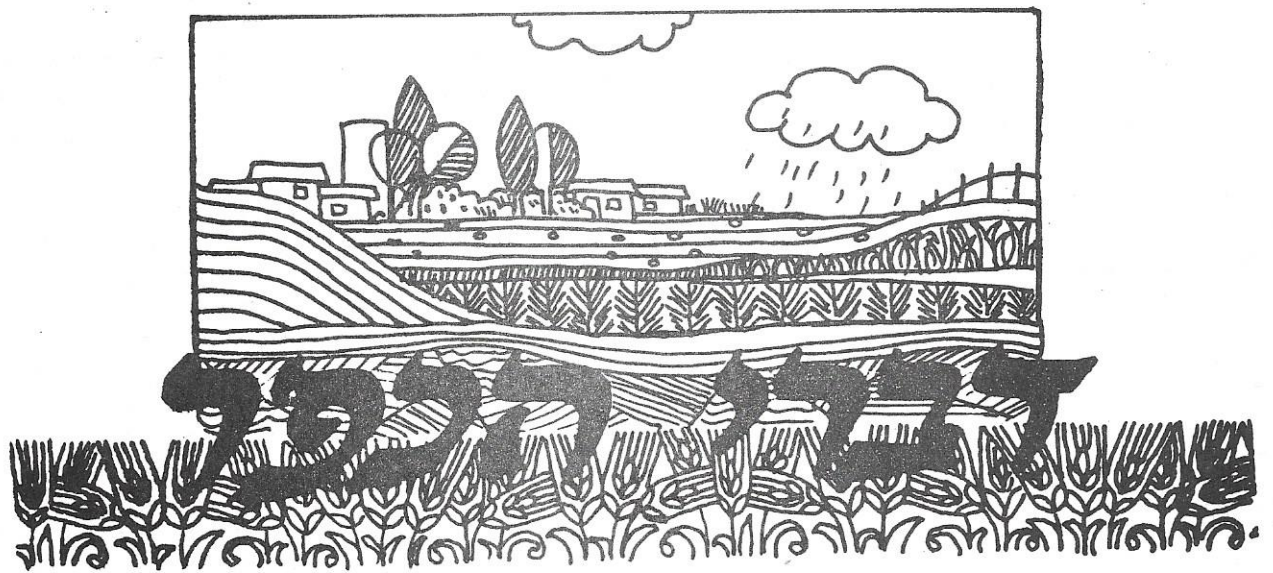
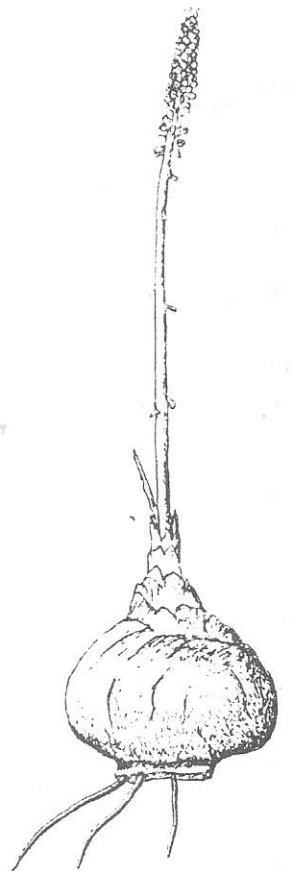

הקיץ בורח החצב פורח הסתיו אורח

החצב המצוי. העובר במשך אב-אלול על פני ארץ-ישראל לאורכה או לרוחבה, עינו תימשך אל עמודי-הפרחים הגבוהים של החצב המצוי הפורחים בכל אשר יפנה. בהר ובשפילה, בשרון ובעמקים - קבוצות-קבוצות יזדקרו העמודים הירוקים-סגולים, כשהם נושאים עליהם פרחים לבנים-מבהיקים, המאצילים סביבם רעננות מרגעת. כי, הגה הקיץ חולף לו, להט החמה פג והולך וימי הסתיו ממשמשים ובאים. את החצב יכנו הערבים במקומות שונים בארץ בשם ח'ריף, כי מבשר החורף והסתיו הנהו, ראשון לפריחה על סף העונה החדשה.

"מחזור הצומח והחלי" - א.שמאלי

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

9.9. מוסי המאירי

10.9. יהודית ברק

דוד דיבון

לבנה אגם

11.9. יוהנה פוטש

בוגה דיבון

עידית פורסטר

גאי המאירי

12.9. הנרי שפרונג

מור גולדברג

אמיר סלע

13.9. הלן ליפשיץ

דקל בסו

מיה הרפז

14.9. נאור מסר

עילת מסר

15.9. שחר כ"ץ

י מ י - ב ל ש ו א ל י ן

11.9. עמליה ומיכיל בוי

עירית ומשה גרשמן

13.9. ג'נט וקולין פרימוסט

14.9. יהודית ונתן ברק

15.9. גילה ומקס מדר

דורית ואבי רוזנקרנץ

תודות

לכל מי ששם לב שאנחנו היינו פה

לכל אלה שחייכו אלינו במדרכות ונתנו

לנו הרגשת שייכות, וגם לכל אלה שעזרו

לנו בצורות שונות בצורותינו הקטנות -

נתנה אליהם הערכתנו ותודתנו מקרב-לב.

משפחת פרחי וגרנדבתיה

o o o o

ר צ י ת י ל נ מ ר ל כ ם תנדה. בתקופת

שהייתנו במשק הרגשתי שפע של אהבה, חנם

נאיכפתיות. מאנד שמחתי לגלות את כל זה מחדש.

המשפחה המנרחבת שנקראת קיבוץ כפר הנשיא,

עם כל המינחדות והייחודיות שבה, זה מקום

שאני מרגיש בו בית !

תודה על התמיכה והאהבה.

אני מאמין שבדרכי שלי אהבתי ותמכתי

בכם ומאחל לכם שתבחרו בשינויים

מצליחים, שיביאו שפע ושגשוג בכל

מישורי החיים.

באהבה - אברי

ברגע האחרון - ברוכים הבאים ליעקוב קולט ולמירי, בח"ל, שהגיעו מחו"ל השבוע.

מה נשמע?

* עסוקים, עסוקים! ילדים, הורים, מורים, סבים וסבתות - כולם הת-
כוננו והתרגשו לקראת התחלת הלימודים. חולצות לבנות בהחלט חזרו לאופ-
נה ביום ראשון, פרט לכמה יוצאים/ות מן הכלל, כרגיל.

* במסיבונת אשר נתקיימה באולם כליל שבת התפלאו כולם, שיש לנו כיתה א'
("היונה") כל-כך גדולה - וילדים כל-כך קטנים! כאלה כבר יעלו על אוטובוס
ניישבו בשקט חצי יום?

* אם השעות 14.00-16.00 הן "החינוך המשלים", אז בארוחת הבוקר ובוודאי גם בצוהריים זה
"החינוך המשמין". פשוט חוויה לראות את הסידורים בחדר-האוכל בשעה 7.00 בבוקר. הכול ערוך
נמוכן על השולחן, לכל ילד יש מקום קבוע והמטפלות (עד סוף החודש - זוכרים?) מחלקות שתייה
נביצים ופירילי תוצרת בית וטוסט - וגם סנדוויצ'ים לצרוחת-עשר, ארוזים וטעימים. הן מתרוצ-
צות ודנאגות ויש בכלל אורה של איכפתיות. שתדעו - לא הכול כל-כך שחור בחינוך.

* כליל שבת נסעו הרבה צעירים לחורשת-טל והצטרפו לכ-3000 אחרים, שנהנו מפסטיבל "סולם
יעקב" עד לשעות הקטנות. היה אנגלו-סקסי והיה מוצלח. זה כמה שנים שחברינו ארוזין, ג'ון
כהן, איציק בן-דור ואד טלברג עוזרים בהפקת האירוע בצד הטכני.

* הלונה-פארק נפתח לרגל סיום החופש ובהזדמנות זו סיפר ג'ימבו שהאורחים במלונון נהנו
במינוח הקיץ מן המיני-גולף. ביחד עם מפתח לחדר מקבל כל אורח מפתח לשער הפארק ולארון כלי
המיני-גולף, כך שבכל עת הם יכולים לגשת ולשחק. אטרקציה אמיתית, מסתבר.

* דרך אגב, עכשיו, כשהעונה הנוצרת מאחורינו, שמתי לב שהנוי במלונון נראה מאוד עייף
וזקוק בדחיפות לטיפול נמרץ!

* הרשימה כמעט מלאה למחזור נוסף של "אזלפן אורן" ואם הכול הולך לפי התוכנית - תאריך
הפתיחה הוא ב-25 בספטמבר. מספר קטן של תלמידים כבר נמצאים אצלנו.

* אורלי ירון (של רונן ודין) מעצבת כרגע בגדי ילדים. אולי התחלה לעוד מרכז-רווח?

* וברוכה הבאה לאורלי אחרת - היא, מבית המאירי, ואמא אליסון באו לביקור השנתי.

* בשורה לא משמחת לאוהבי שחיה: ^{עקב} קלקול הרובוט ומיעוט המתרחצים, שלא לדבר על חוסר
הנח-מצילי, יש אפשרות שהבריכה תיסגר כימים אלה, בתקווה שאולי תיפתח שוב בימי החג.

* רונה א' חזרה מטיוול קצר בתורכיה, בלהבת. ארץ משגעת, ענקית ויפהפיה. הישראלים הרבים
מאוד, המבקרים שם עכשיו, מתקבלים בצורה ידידותית מאוד - האנשים פתוחים ומסבירי פנים.
בקיצינו - מומלץ!

* ביקשתי משמחה ואביבה אפשטיין למסור לי - ככה, ירייה מן המותן -רשמים ראשונים אחרי
היעדרות ארוכה.

אומרת שמחה: "אני רשומה בסידור העבודה כמקימת שיחות על המדרכות וללמוד את הקיבוץ
מחדש. החברים הם אותם החברים, אבל הקיבוץ בינתיים בלתי-מוגדר." ואביבה הדגישה את החום
הרב ואת היושב (מדובר באקלים), אך מיד הוסיפה: "והאנישם כל-כך שזופים". מתפעלת מחד-האוכל
המשופץ והמאורר.

* ולסיום, ערב ההרקדה הראשון לעונה זנ אצלנו משך הרבה קהל ממין נקבה מכל הגילים, ומעט
מדי בחורים. אבל מי שבא רקד ונהנה. למארגנים הידד!

שבת שלום ושכוע טוב
אל ז ה

זה מצפיר לי

אנו הב אדם ו שנו בא אנשים

ליתר בטחון אתחיל במילים של אילן המאירי ממאמרו
ב"דבר" בשבוע שעבר - ישנה אצלי תחושה
שהולכים לגנוב לי את הקיבוץ. ואילן, כמו
שרק אתה יכול לדעת, תחושה איננה דבר רציונלי.

זה דבר שבא מהבטן.

נדמה לי, אילן, שאילו היית כותב את המאמר שלך לפני שנה, היית נצלב בכיכר המרכזית של הכפר
מישהו שמנסה להרוס או לגנוב את הקיבוץ. המילים הנצחיות ובנות האלמוות האלה הן שלך:
"אנו רוצים ותובעים שינויים במערכות השונות של הקיבוץ, ומחפשים דרכים חליפיות להתמודד
עם הבעיות השונות, מתוך ראיית הקשיים והמצוקות, שהחברה שלנו נתונה בהם." על רקע זה
סעיף ב' שלך בתפס כמעט כגניבת-דעת. (או לפחות כך היית טוען, אילו איתן היה כותב את
הדברים). גניבת-דעת, או איך אמר אורן קולינס בשמץ של רשעות אופיינית ומושחזת - "אני שמח
שהאסיפה לא קנתה את הפתיון של המזכיר." בעצם, אילן, אילו איתן היה חותם על סעיף א) אף
אחד במשק לא היה מרגיש בהבדל ביניכם. ולכן אני רוצה להדגיש באופן ברור ובוטה, שהשיטה
הזולה של הכפשת חבר קיבוץ, חבר שלך ושלי (ואולי אתה מתכוון בעצם גם אלי?) כמישהו שמנסה
לגנוב לך את הקיבוץ, הורסת את הקיבוץ יותר מכל דבר אחר שטענת אותו.

הייתי מוסיף שאם ישנו משהו שעלול להוציא אותי מהקיבוץ, וזאת למרות שאני אוהב את הקיבוץ,
הזה על כל פנים, זה לא יהיה שום דבר יותר או פחות מצרות-עין וקטבוניות וחוסר אימון
ופרגון הדדי, שבלעדיהם, כל הדברים היפים שאתה, חברים אחרים וגם אני, דוגלים בהם (כמו
שוויון, שיתוף, וערכות הדדית) הם כלים ריקים מתוכן.

כמה מחברינו הטובים ביותר דוגלים בשוויון, שיתוף ואהבת אדם כאשר הוא אדם, מסוגלים לשבת
ולשחוט בסכינים קטנות חבר אחר, ליד השולחן בארוחת הבוקר. (ואם לתמיר חסרה כל-כך האהבה
בין האנשים, שיתחיל אולי לאהוב אותם). השימוש האוטומטי במילים שוויון, שיתוף, וערכות
הדדית, היום כבר נשמע יותר כמו ה"סמפטי", רגיש, ספונטני ובעל חוש הומור" מ'זה מה יש'.
התופעה הזאת, דליה, כואבת לי יותר מכל הדברים שמחרידים אותך, משום שגם לא כל שמירה על
עקרונות היא התקדמות, אם מותר לי לעשות פרפרזה על דבריך. חשוב גם האיק, וצריך לזכור
שהעקרון, בסופו של דבר, לא חשוב יותר מהאדם וכבודו.

וגם צריך להבין שהדיבור על שוויון איננו יוצר את השוויון, כמו גם הדיבור על שיתוף.
כמה מידיד? הטובים ביותר הם אוהבי אדם, אבל למרבה הצער שונאים אנשים. ואין דבר שבני
אדם מוכנים לפגוע בגללו במישהו אחר יותר מעקרונות וערכים.

המשך 5

לכן אני פונה אליך, אילן, לאורך וגם לאחרים, עכשיו לפני פרוץ הקרבנות העקובים מדם ומכבוד הדדי שפוך: "בואו וננהל את הויכוח, מר ככל שיהיה, ושאני בטוח שכל המשתתפים בו רוצים רק את טובת החברה בכפר הנשיא, בצורה הוגנת ומכובדת. ושלא נפסיק לכבד ולהעריך את הזולת, שאיננו חושב כמוני. ושנרחק כולנו מקטנוניות, צרות-עין, וחוסר אימון הדדי, ושנידע להעריך גם את הדברים הקטנים האלה, שעושים את הקיבוץ לקיבוץ. כי הערכים הם מוחלטים, אבל בני האדם לא.

שלכם,

דודו

שינוי לשם שינוי

כשאני קורא את כל המאמרים על צורך בשינוי פני הקיבוץ, השאלה הראשונה שעולה במחשבותי היא בעצם: מה הסליבה האמיתית שהקיבוץ חליב לעבור שינוי? האם משהו מלמעלה הוריד הוראה או אתגר נושא פרסים, למי שימציא קיבוץ חדש שיחליף את הקיים? אולי המסגרת של הקיבוץ היא בסדר והאנשים בה הם אלה שצריכים להחליף - כי הם "רעים". זה מזכיר לי את הבחורה המכוערת שמסתכלת בראי, נדהמת, וכמסקנה שוברת את הראי, כי הווא לא בסדר.

או קיי, אין לי ספק שכבר הצלחתי להרגיז הרבה מהקוראים ושמסקנתם היא: אוי, עוד אריק אחד! אז יש לי חדשות בשבילכם: גם אני מאמין שיש לעשות משהו, אבל רק לאחר ניתוח - אמיתי, אובייקטיבי ומעמיק של אותן בעיות כאובות, ובעקבותיו למצוא פיתרון נקודתי לכל בעיה. לטיפול בפצע ברגל לא חייבים לעשות הרדמה כללית! אל, בשפך את התינוק עם המים! (תודה, ג'וליה!) יחד עם זאת, אני בודאי לא דוגל בעמדה שיש ^{למשל} הקיבוץ ה"קלאסי" לנצח-נצחים, מבלי להתחשב בעולם שמסביב. (מזכיר קצת החייל היפאני שגילון, באחד האיים - והוא בשלז, ממשיך את המלחמה).

בעיניי הגורם העיקרי למשבר שלנו הוא הכלכלי. בואו נהיה כנים עם עצמנו - אילו היינו במצב של הגושרים, או אפילו במצב שלנו מלפני 3-4 שנים, האם היינו מתהפכים, כדי לשנות את הקיבוץ? כל עוד היה לנו טוב לא הקפדנו יתר על המידה על הצורך בשינוי או על בדיקה ^{זאשור} ערכי היסוד של הקיבוץ. מה שקרה באותה תקופה, זה - לדעתי - שחלה התרופפות בשני ערכים נוס-פים, לא פחות חשובים (אולי אפילו יותר): העדפת טובת הפרט על טובת הכלל, וערך העבודה. והנה היום, כאשר מצבנו הכלכלי השתנה, דווקא שני ערכים אלה הם נקודות המפתח העיקריות שזו-עקנת, כביכול, לטיפול, לא למהפיכה, אלא להעמדה בחזרה על פסים.

מה שאני מבסס להגיד הוא, שבשעת חירום התנהג בהתאם! אם הבית בוער על כולנו להתגייס ול-כבות את השריפה ולא לשבת ולתכנן לנו בית חדש. ואני מרגיש שההתגייסות הזאת לא קיימת היום כפי שנדרש. רוצים דוגמאות? בבקשה: משמרת שלישית במפעל, מטפלות ומחנכות, חינוך משלים ליל-דינו. שאף אחד לא יספר לי ש"אין!" בעבר לא נתקלנו בבעיות של חוסר כוח-אדם? זו מציאות חדשה שאף פעם לא היתה? האם רק בעד תמורה נהיה מוכנים לתרום מעצמנו לטובת הכלל? זה בכלל לא שאלה של מוטיבציה או חוסר מוטיבציה. אנשים שוכחים איפה הם חיים! בכל משפחה בעולם, אם המצב הכלכלי דורש זאת, כל בני הבית מתגייסים למשימה.

ולסיום, יש עוד בעיות שעומדות בפנינו, כמו משבר אמון במנהיגות, חוסר היכולת לתכנן, חוסר היכולת להטיל מרות, חוסר הנכונות להעמיד חברים במקומם. האם אדריכלי הקיבוץ החדש חושבים שניתן להתעלם מכל אלה?

אני תקווה שנדע גם הפעם להתעלות בתור חברה ולא בתור אוסף של "פרטים" ולמצוא את הפתרונות הנכונים, שכה נחוצים.

אדי

לא הכל רע - גרוע - שחור

א. עם כל הצרות שקיימות במערכת החינוך ובעקבות באנם המזכיר על ירידה במודעות ומוטיבציה לגבי החינוך -

אני רוצה להודיע לציבור שלא הכל רע - גרוע - שחור. בשבוע המחנוך, שאורגן ע"י רינה לופוב לילדי ביה"ס, גיליתי פתאום שיש לבנו כמה בערים, שפשוט הפתיעו אותי, הרשימו אותי וגרמו לכך שלכמה זמן גם בעלמנו מפי המילים. כשפשוט לא מצפים - פתאום באה ההפתעה, ולגביי - הישועה. חבריה, שעם כל הלב עבדו, משכו, נהגו, הפעילו בשעות שהן לא שעות, בבוקר, בחום הצוהריים ובליילה - בחיוך, ברצון טוב, בהתלהבות, ובעיקר - באחריות. אז כדאי שכולם יידעו, אולי המצב קשה בחינוך, אך יש נוער שכדאי לצפות לו.

תודה לכם, בני הנעורון המתחילים
ובעיקר (לאלה שהפתיעו אותי) לבני י"א, י"ב האיכפתניקים.

צ ז ל ה
=====

ב. כאותה נימה ממש רציתי לכתוב על קייטבת אלי"ן - ולמרות שרחל א. דיווחה לפני שבוע, הקטע של צילה דירבן אותי להוסיף:

תמונה א'

ה' - ביקשו לעבוד את שלושת ימי-העבודה שלהם (3 שעות ביום) בקייטנה. כולם עשו ימים כלילות, הסיעו, שיחקו, הכינו ציורים, השתתפו בפעילויות עד תשע-עשר בערב, עזרו להכין את הבית ולסדר בסוף הקייטנה.

תמונה ב'

כשהודיעו לי ילדי כיתה ו' שברצונם להכין "הופעה", חשבתי: נו, מילא, זה יהיה כמו לפני שנה - 5 דקות של הצגה - בלי הרבה קונצטים. להפתעתי התחילו החזרות כבר כמה ימים לפני הערב המיועד, היתה במאית, מאפרת, מלבישה... ובמשך חצי שעה חזינו בסיפור "סנדרלה" שריתקה את כולם!

תמונה ג' - אחד הבנים הקטנים, שטיפל בילד מאליו"ן כבר מספר שנים, התעקש לעשות כך גם השנה, למרות שאמו לא בבית. מל ערב יצאו ביחד מבית הילדים, הוא דאג לכל מחסורו, והיה ממש ריב בינו לבין המשפחה החדשה שרצתה לאמץ את האורח.

תמונה ד' - משפחה מאמצת אחת הודיעה מראש שלא תארח ילד בערב שבת. היו אלה הילדים במשפחה שהכריעו, שלמרות אירוע משפחתי יקחו גם את הילד מאליו"ן הביתה.

תמונה ד' - (לא רק המארחים הצעירים עשו מעל ומעבר. גם המבוגרים לא ביישו). לא קל לשעשע ילדה הנמצאת בגבס, ובתור חלק מהתרפייה עליה לעמוד כל יום שעה בתמיכת מסגרת. כאן הציל אותנו המדריך המקומי, שהמציא כל יום משחקים חדשים בזמן ששאר הילדים השתעשעו בבריכה.

אז אפילו אם לא הכל נרוד כעת, יש כמה להתגאות.

אנגה

נ.ב. לא רוצה להגיד תודה לאף אחד, כי אני, אישית, מקבלת מהשבוע הקצר הזה סיפוק מיוחד, שאף פעולה במשך השנה לא בותבת לי, ונהיה לי רושם ש"קסם" זה פעל גם על העובדים האחרים, מכל הגילים.

אולפן "לילך"

היה לך

הרוסים באים. הרוסים הולכים.
אנו נשארים ומפיקים לקחים.
הם הגיעו ביום מימי יולי החם -
ארבעים ושנים סטודנטים - כולם מברה"ם,
מדברים בשפה מוזרה וקשה
עם כוונות לבלות פה שברעות שישה!

ניסינו עימם לעשות הכרה -
אך השמות אוי השמות! איזו צרה...
היו שם חמישה אלכסנדר, שהם גם סנדר וסאשה
וגם מישה וגרישה ויעקב שהוא גאשה
ושתי אילנות, אלינה ואילונה
איליאנה, לינה וגם רימונה.

ואנחנו את השיניים שנברנות,
אחראיות האולפן וגם המורות.
להציל אותנו בשלחה משמים
רעיה המתורגמנית מירושלים,
שתיווכה בין הצוות לבינם
ואמרה מה הם רוצים מאיתנו, ואנחנו מאיתם.

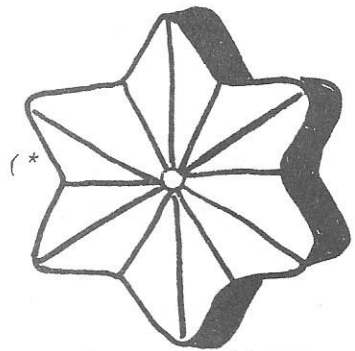
היה קשה, בכך אין טעות!
נפלנו בין הכסאות - בין התק"ם לסוכנות.
לא קיבלנו תוכנית וכשהגיעה, היתה מטורפת,
ושם, בליטא הם קיבלו אינפורמציה מסולפת.
הם התלוננו נקיטרו נרק רצו לטייל,
לראות, לשמוע ולהריח את ישראל.

ונדמה היה שלעולם לא יתרצו - ישמרנו האל!
אך הסוף סוף-סוף הגיע נלתפתעתנו הרבה
הם חזרו ואמרו לקיבוץ, מהלב, "תודה רבת",
על אנרך תרנו נתסבלנות הרבה,
ולתראות בירושלים בשנה הבאה.
ואנחנו נשארים ומפיקים לקחים - נהרנסים באים נהרנסים הולכים.
דליה ב.

הרוסים הלכו - הרוסים הלכו

לכ' מזכירות קיבנץ
כפר הנשיא

עם סיום תקופת שהות קבוצת הצעירים מברה"מ אצלכם - ברצוננו להביע את תודתנו עבור המאמץ שהושקע מצידכם בפרוייקט שלא היה קל כלל ועיקר. התרשמתי עמוקות מהמסירות של הצוות המטפל בקבוצה, ולהם מגיעות מלוא המחמאת. אנו ערים לעובדה שטיפול בקבוצות מסוג זה אינו משימה קלה; הפער במנטליות, הפער בציפיות וכמובן - היעדר שפה משותפת - מעמידים מכשולים גדולים. יחד עם זאת אנו יודעים שמתוך הקבוצה ששהתה אצלכם מספר משתתפים ימשיך להיות קשור אלינו גם בעתיד....

בברכת חברים
אריה ברנפלד
מרכז מחלקת חו"ל

העתק: יעל נמנוב - כפר הנשיא

(*) ברוב צניעותה מחקת יעל את המשפט הזה ממכתב התודה של התק"ם - המערכת הרשתה לעצמה להחזיר אותו.

זהו מכתב ממחלקת חו"ל של התק"ם (חלק ממכתב) שהגיע למזכירות שלנו בימים אלה. בלי להיכנס לכל הנסיבות, אנו - הצוות של האולפן - מאשימים לא מעט את התנועה עצמה על שהיא לקחה על עצמה את הארגון של קבוצה כזאת. לא התנועה היתה מוכנה לכך ועל אחת כמה וכמה - אנחנו.

ציטוט מדו"ח ששלחנו:

" בשבועיים הראשונים גיששנו ממש באפלה. איש לא הכין תוכנית עבורנו ואנו מצידנו פעלנו מיום בלי הכוונה ובלי תכנון. חיינו בהרגשה שנפלנו בין הכיסאות של הסוכנות והתק"ם. (סוף ציטוט)

הדברים התבהרו במשך הזמן - אך הנזק באמינות שלנו כלפי התלמידים נעשה. נוסף לכך, כמובן, את קשיי התקשורת, הבדלי המנטליות ובעיקר הציפיות שלהם, שלא תאמו את הציפיות שלנו - ומתקבלת תמונה עגומה למדי. עם זאת היו בסופו של דבר תגובות חיוביות מצידם - אלוהים גדול!

ועוד ציטוט מהדו"ח:

"הכנו משפחות בקיבוץ שברצון היו מוכנות לאמץ אותם, הכינו כיבוד וחיכו להם - אך לצערנו הם, התלמידים, לא רצו. עד היום לא ברור לנו למה לא הצלחנו. אולי לא הבינו בדיוק מה זה אימוץ, אולי קשיי השפה אצל המשפחות - בקיצור, האימוץ נכשל לחלוטין וזה חבל מאוד. (סוף ציטוט). אנו, כמובן, מודים למשפחות ומתנצלים.

והנה כמה מסקנות, עליהן המלצנו:

- המיון בחו"ל חייב להיות הרבה יותר קפדני.
- הם צריכים לבוא עם ידע בסיסי בעברית (יש מנחים בארצות אלה וחוגי לימוד).
- חייבים להכין אותם למה שמצפה להם כאן. הם קיבלו אינפורמציה לגמרי לא אמינה, עד כדי שקרים...

סך-הכול עבור כולנו, הצוות, היה זה ניסיון אומנם קשה, אך מעניין. השתתפנו בטיולים שלהם, והם היו הרבה, בלי כמובן להבין מילת מהסברים הרוסיים. הם היו בגולן, בגליל המערבי והעליון, בבית-התפוצות ובלוחמי-הגיטאות, בערים הגדולות ובילו 4 ימים בירושלים וסביבתה ובמדבר יהודה. - ולפני שאנו נחשוב שוב על אולפן דומה (שנקרא, אגב, אולפן "לילך" - אולפן של תיירים) חייבים לשנות כמה נתונים ובעיקר חייבת להיות תוכנית ברורה ומסודרת מראש.

י ע ל נ.

המשפחה והקיבוץ

או

שרה ד.

בימים אלה, כשאילן מרגיש ש"גונבים לו את הקיבוץ", למעשה נעלמו כבר מוסדות מסויימים, הקשורים בטיפול בילדים. הקיבוץ לא הזדעזע מזה. רוב ההורים היו בעד השינויים, למרות שבהחלט נפגעה מידת העצמאות של האשה, או של שני ההורים. הקיבוץ נפגע, כי הרבה הורים עכשיו יותר עסוקים בשעות אחר-הצהריים והערב (לפעמים עד אחרי השעה 22.00 במשפחות רבות) - במקלחות, כביסה, השכבה - ולכן פחות פנויים לפעילות בקיבוץ. להורים יותר קשה היום להשאיר ילדים אצל חברים, או אצל סבים מזדקנים. קשה הרבה יותר מבעבר לצאת ללימודים או לעבודה בחוץ.

האם זה שינוי קטן או גדול בחיי הקיבוץ? האם זה שינוי קדימה או אחורה בהתפתחות הקיבוץ? האם כולם מרוצים מהשינוי? האם השינויים שחלו יובילו לעוד שינויים? (למשל, צוות התקציבים כבר כמה שנים מציע להעביר את תקציבי הילדים להורים, וכמה קיבוצים כבר עשו את הצעד הזה. גם זה נראה לכאורה כצעד קטן, אבל ישפיע על שיקולים שונים במשפחה לגבי סדר עדיפויות בהוצאות ועלול לגרום לאי-שויון רב יותר בין הילדים - למשל ברמת הביגוד.

כל האמור לעיל מתייחס לצד הטיפולי של חינוך הילדים, אבל משפיע לא מעט על התייחסות הילדים לקיבוץ. אם כל הצד הטיפולי נעשה בבית, וההורים אחראים כמעט על הכל, מה התפקיד של הרשויות המחנכות האחרות - בית הילדים, המחנכת-מטפלת, הסביבה המחנכת ("הרחוב")? וכשאינן דומיננטיות - מחנכת - בבית הילדים, כמו שהמציאות שלנו מציגה בדרך כלל, איזה מסר מועבר לילד? - המשפחה, ורק המשפחה, רלוונטית וראויה להתייחסות מצידו. אם בעבר היה למשפחה חלק חשוב מאוד בעיצוב אישיותו של הילד, על אחת כמה וכמה היום. המשפחה תדאג לכל הצרכים, היא זאת שתקבע מה אסור ומה מותר (עד איזו שעה אפשר לשיט בחוץ - לאיזו מסיבה מותר לבוא ועד מתי להישאר. מתי, אם בכלל לבוא לבית הילדים, וכו') והיא זאת שתעביר ערכים לילד. כלומר התייחסות לחברה, ולקיבוץ, נקבע במשפחה. האם יש עדיין תפקיד לקיבוץ בחינוך הילדים? פה ראוי להזכיר שיש הורים הלוחצים להשאיר את ילדיהם בבית עד גיל 18, ויש הורים, שישמחו אם יבטלו את בית הילדים לגמרי, וישלחו את הילדים הביתה בשעה 13.00 או 14.00. אנחנו מתקרבים מאוד לסוג המשפחה הקיים בעיר = המשפחה האטומית - הבורגנית. האם זה מה שאנחנו רוצים? בעיר, הילד מתבגר ונעזב את הקן המשפחתי. הוא נדחף החוצה, ובצדק, כדי להתחיל את החיים שלו. האם הילדים שלנו, הגדלים במציאות של היום, שבשילם הקיבוץ הוא המשפחה הפרטית שלהם, ירגישו שהם חייבים לצאת עם התבגרותם? האם ירגישו שזה "ילדותי" או

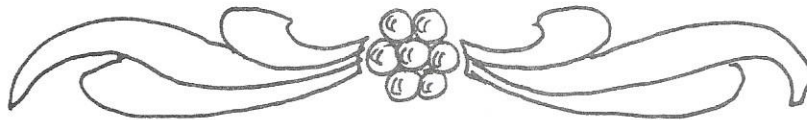
"מגנחך" לחזור לקיבוץ נלהקים בן את ביתם? נזה במיוחד במשפחות שאיבדו (אנא אף פעם לא אימצו) את האמונה בקיבוץ כחברה מיוחדת.

כל השאלות שהוצגו לעיל ראויות להתייחסנות רצינית מצד הציבור. לאן פנינו מועדות בתחום הזה? האם הדור הבא יהיה מרוצה מהשינויים שחלו, או ירצה להחזיר את הגלגל אחורה (או קדימה), והאם הוא יוכל?

לכן, ברצוני לארגן שיחת קיבוץ על הנושא - המשפחה והקיבוץ. הערב יהיה בצורת סימפוזיון - "פורום" - כמו שקיימנו כבר בעבר על נושאים שונים. יש בינינו אנשים העובדים ביעוץ למשפחות בקיבוץ, וגם כאלה המעוניינים מאוד להביא את הקיבוץ קרוב יותר למציאות עירונית - בורגנית. אנשים אלו יוזמנו לפתוח בשיחה.

מי שמעוניין להשתתף בערב הזה, מוזמן לפנות אלי. על מועד השיחה תבוא הודעה.

שרה ד.

תצאו מהבית ותעשו חיים

בעדרחוב "הפרויקט"

הערב, ליל-שבת, 7 בספטמבר

שפע של מזללות, שפע של
בילויים

בתוכנית משעה 9.15

פופקורן, גלידה, מכירות, סרטונים, קריאת כף-היד, נגני-רחוב, צייר-רחוב, בדיקות רפואיות -
יצירה, ביחנשים, אולפן צילום.

משעה 10.00

בית-קפה וינאי - פרנקי ושריטה
בית-תה אנבלי - דוט וסימון
בית-קפה מזרחי - ג'ורג' ונענזריו
מנעדון ג'ז עם בירה - יונתן וליבה

משעה 10.45 - מכירה פומבית

בשעה 11.15 - הקרנת סרט וידיאו מקומי

אולי יהיה קריר - נא להתלבש בהתאם.

בא לא להביא ילדים - מנעורון בלבד

להתראות - רג'י והצוות

הצד השני של המטבע

ת י ר ו ת

בידבריי של השבוע שעבר קרול הביאה את תלונתן של 6 משפחות ששהו במלונון ונתקלו ביחס מעליב מצד חברי הקיבוץ. לי נראה שיש כאן שתי אפשרויות:

א. חברי השכונות הסמוכות למלונון החליטו בפגישה מחתרית להתכבד למשפחות הני"ל בכל דרך אפשרית -

ב. יתכן שקבוצת אנשים זו היתה חסרת רגישות ואיכפתיות לסביבה ולזולת, ורואה עלבון בכל הערה שמישהו אחר מעז להעיר להם.

ידוע לי לפחות על המקרה, בו הם "גורשו" ממגרש הכדורסל מאוחר בערב. גירסת החברה ש"גירשה" שונה מאוד. היא ניגשה אליהם באדיבות והסבירה שיש אנשים שצריכים לקום מוקדם לעבודה, וביקשה שהם יפסיקו להרעיש ויעזבו את המגרש. לתדהמתה היא נתקלה בתגובה חצופה ומזלזלת.

אנחי המלונון צריכים להבין, וצריכים להסביר להם, שגם המלונון וגם מגרש הכדורסל נמצאים ליך שכונות מגורים של אנשים שזה ה ב י ת שלהם. הם זכאים לשעות השקט והמנוחה שלהם, הם נילדיהם זכאים לשימוש במגרש הכדורסל, מבלי שהם צריכים להיאבק על כך עם קבוצת אורחים. נובדה היא שאנשים שיוצעים להתחשב באחרים לא נתקלים ביחס "מעליב". עצם העובדה שאנשים משלמים עבנר אירונ לא מקנה להם באופן אוטומטי בעלות על המקום. מי שרוצה שיתחשבו בו צריך להתחשב באחרים.

נלהערה האחרונה (במאמר הני"ל) לגבי שימוש במגרש עד שעה 11.00, העניין לא מקובל עלינו. בראה לי, ש-10.00 בלילה זו שעה מספיק מאוחרת להקים רעש (וכל הקפצת כדור מרעשה בלילה). אנחנו מנהלים מאבק מתמיד עם בני הנעורים שיפסיקו לשחק בשעה 10.00, וכאשר הצלחנו להגיע עימם להבנה, קרול באה נטוענת שלאנשים מותר להרעיש עד 11.00. עלינו זה לא מקובל. אם לא מעוניינים שאנשים ייתקלו ביחס מעליב, רצוי להסביר להם ש-10.00 זו השעה שבה אנו ננאים את עינם הפעילות במגרש.

נאם הפסדנו 132 חברים של אותן המשפחות, חברים של אותן 6 משפחות, אני די שמחה ומקווה שבמקומן יבואו חברים של משפחות שיוצעות להתחשב בסביבת המארחים.

י נ י ת

פינת הסרט השבועי

שם הסרט: ר ש י נ ו ל ה ר ו ג LICENCE TO KILL

בימני: ג'ון גלן משחק: טימותי דלטון, קארי לונבל, רונברט דנוי

עברו הרבה מים בירדן ההררי מאז שון קונברי לראשונה - בונד, נהרצים שלצידי פיו העמיקו. בינתיים נעלמה לה החומה ומסך הברזל שוב איננו עשוי ברזל, נק.ג.ב. האימתני הפך גם הוא למוצג מוזיאוני לתיירים. וכך נותר לבונד להפוך לרוג'ר מור, שהפך לטימותי דלטון להסתפק במה שנשאר - כוופיות סוכרי-הסמים.

היום אילור הינ עושים את הסרט, היה מכב בו שליט ערבי מטורף, שמנסה להשתלט על העולם. אך היות והסרט מעודכן רק לאתמול, ג'יימס בונד נאבק למען הדימוקרטיה נגד ברון הסמים סאנצ'ס. יחד עם יזידנו פליקס לייטר, שלמי שצוקב בקנאות אחר ההתפתחויות מסרט לסרט ידוע שאיבד את זרנעו אי-שם במאבק למען החוק נהסדר.

כאמור, בעלם המתח הפוליטי ונשארה מנה גדושה של פעילות ואקשן.

בשבוע הבא: "חזרה לעתיד 2". בעוד שבועיים: "אינדיאנה ג'ונס ומסע הצלב".

נ. (ולסקס) סרטים

סדרן הולך וסדרן בא

נסידור - עבודה לעולים קלים

בראיון משולב של "היוצא" ו"הנכנס" ביסיתי לטהות על טבע המוסד הזה, שבו אדם נדרש יום-יום להתמודד עם המשימה הבלתי-אפשרית של אספקת כוח-אדם (משאבי אנוש נהוג לקרוא לזה עכשיו, אני מבינה) לענפים ולמוסדות, לשביעות-רצונם המינכית של עובדים ו"מזמינים" גם יחד. במשרד הסדרן נעלנו את הדלת (נגד הפרעות) וניתקנו את הטלפון (נגד ציטוט) והת-חלנו. בזה מסתיים החלק ההיתולי של כתבה זו....

- רפי, כשנכנסת לתפקיד לפני 15 חודשים, האם היו לך תוכניות וציפיות לגבי מילוי התפקיד?

רפי: קודם-כול הציפיות שלי לשיתוף פעולה התגשמו. אחרי "תקופת מבחן" מצד מרכזי ענפים ושירותים, התרגלו למטאטא החדש והיה בסדר. לקחתי על עצמי להעביר מסירות-שבת לפעם ב-7 שבועות (במקום שישה, כזכור) ובזה הצלחתי. גם הצלחתי להעביר את כל מערכת התורנויות (תרבות, חדר-אוכל נכנ') לידי סידור-העבודה, וזה מונע כפילויות. החלום שלי היה, להעביר את כל הרישום של ימי-עבודה למחשב, אבל בזה לא הצלחתי - בעיקר כי אין אפשרות כעת לרכישת מסוף נוסף.

- מה היו הבעיות העיקריות בתקופת כהונתך?

רפי: בתי-הילדים מהווים את הבעיה המרכזית. שם אין "קונצסים" - אם בית-הילדים נפתח בשבע, לא יכולים לדחות את התייצבות המטפלת לשעה אחרת - דבר שאפשרי לפעמים בענפים אחרים. אפילו בלול אפשר לדחות האכלה לשעה, אם יש צורך.

בנוסף לזה, יש הבעיה של אורך היום מ-7.00 עד 16.00. בשבילי כל זה היה עולם חדש. מצאנו פתרונות לגבי הגיל הרך בתורנות הורים להקמה אחה"צ.

- מה עם משבר גילאי ביה"ס היסודי?

רפי: לגבי גיל הביניים - ה"רבעון" וה"דואון" - מסתמנים מספר פתרונות: הגו רעיון של "פותרון" - חברה/ותיק/ה, מאנשי החינוך, שיתייצב כל בוקר, כדי לעזור בהכנת ארוחת הבוקר, ויפקח על האכילה והיציאה לאוטובוס. בנוסף לזה יש הצעות לגבי הפעלת הילדים אחרי חזרתם. "מוסד סיפור" - שוב בהפעלת ותיקים, ועוד. זה יעזור אולי לחלק את יום העבודה שם בין שתי מטפלות.

- האם חלו שינויים בתקופת כהונתך?

רפי: כללית הצלחנו בחודשים האחרונים להעביר חברים/ות לייצור. בחדר-האוכל ירדנו ל-1,5 חברות ע"י הארכת התורנויות בחדר-האוכל. הצלחנו להפעיל משמרת-ערב בחדר-העיבוד (מהשעה 20.00-24.00) בתורנות.

ירדנו מאוד במספר המתנדבים, כשאולפן "אורן" ממלא חלקית את החסר. (אם אולפן הרו-סים זה לא כל-כך הלך...).

השתנה משהו גם בתפיסה הכללית לגבי עבודת-חוץ. הולך וגדל מספר האקדמאים אצלנו, היכולים לתרום יותר לקיבוץ בעבודה במקצועם. אבל זה מצמצם את המאגר של כוח-אדם בבית. (דודיק מעיר מן הצד: "יתכן כי ממשכורתם יפרש חלק לחינוך - כלומר יותר שכירים").

- מה עם הענפים החדשים?

רפי: המלונות מציב אתגרים שלא יידענו קודם. כל יום צריכים למצוא אנשים לניקוי חדרים בין 10.00-12.00. גם את הבריכה אי-אפשר כבר לסגור "מפני שאין מציל", כשיש אורחים בתשלום.

החזרת המכבסה הבייתה הגדילה את מספר העובדים בענף זה. למתפרה הכנסנו עובדות נוספות, לפי הצרכים.

(סדרן הנלך - סדרן בא - המשך)

- אז סך-הכול אתה מסלים את התפקיד בהרגשת טובה?
רפי: בהחלט. עברנו אפילו את טבילת-האש של קב-ייצור, ואנשים ברתמן לעסק. סה"כ האנשים בסדר.
- ומה העצה שתיתן לבא אחרייך, לדודיק?
רפי: כל אחד עובד לפי הסגנון והשיטה שלו. לא אתן עצות, אבל אני רואה שהוא כבר תפס את העניין.
- ועכשיו אתה יוצא ללימודים?
רפי: כן, בעתיד הקרוב.
שיצליח.

כפי שרפי העיר, דודיק כבר יושב חזק בתוך הקלחת הזו, הנקראת סידור-עבודה.

דודיק מתחיל: "האנשים, נתיקים וצעירים, הם נהדרים. עובדים מעל ומעבר. יש שוליים לא תורמים, אבל הם צרים מאוד. כפי שהסביר כבר רפי, עם שינוי הגישה לעבודת-חוץ נוצר בהחלט גרעון בכוח-אדם, בעיקר של בחורות. אבל אני רואה בזכות לצאת לעבודת-חוץ חלק משו-יון האישה. כדי לעזור לאיזון, צריכים אולי לבקש מעובדי-חוץ לעבוד בבית בשנת השבתון שלהם.

המצב הפוליטי באזורנו גם גורם לירידת מספר המתנדבים והאולפניסטים, המגיעים ארצה. אולי זה זמבי, אבל המתנדבים המעטים שמגיעים מעדיפים לעבוד במושבים, ששם התשלום במ-זומנים יותר גבוה. המערכת צריכה להיערך למצב החדש.

- למה אתה מרמז?

דודיק: יהיה צורך ביותר עבודה בשירותים - יותר תורננויות בחינוך. אין לי ספק שהנטל הזה צריך ליפול על ציבור ההורים לילדים, ולא על הציבור היותר מבוגר.

- איך אתה רואה את עבודת הוותיקים היום ובעתיד?

דודיק: כרגע עבודת הוותיקים לא תסולא בפס. הם בהחלט לא "תופסים את המקום" של מישוהו אחר. יחד עם זה אני לא רוצה שחבר יעבוד מעל כוחותיו, כי "לא נעים לו" לבקש לקצר שעות או לבטל תורננויות.

- אבל למה עליו לבקש? למה לא לעבד תקנון?

דודיק: כי יש נתיקים רבים שייפגעו אם תהיה החלטה לקצר את יום העבודה שלהם. הייתי רוצה ליצור אווירה שבה ותיק(ה) יכול לתאם יציאה לעיסוקיו בלי להרגיש לא נוח.

- במה יתבטא "סגנון העבודה" שלך?

דודיק: דבר אחד אני כבר רואה. לא אבילה יום שלם במשרד הסדרן, אבל אשלב את הסידור עם עבודה ב"רבעון" - גם קודם עסקתי איתם בספורט, ואני רוצה להמשיך בזה. זה בנוסף ל"עבודות הפקק", שכל סדרן מבצע (כגון הכנסת ירקות למרכול, חלוקת טיטולים, הסעת עובדי חוץ וכו').

פתחנו את הדלת. הטלפון התחיל לצלצל. עסקים כרגיל.

אז בהצלחה מכולנו - דודיק!

אנגה

שאלת א

א י פ ה א ב ט ז ח י ס ?

לפני שבועיים הבטיח לנו יונתן מעל דפי העלון שאם לא נרד לשטח יביאו לנו א ב ט ז ח י ס הביתה. תשובה עדיין לא קיבלנו....

תודה

סוף סוף זכינו לוילנובנט של ממש באולם:

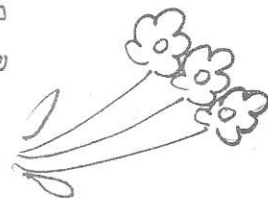
מתחת לבמה ובדלתות הכניסה - בזכותם

של: מיכל המאירי (התופרת)

ג'ק נורטון (תולה המסילות)

רות נאי (המתכנתת)

והלן לוין (שקנתה את הבד).

"אכלנו אותה"

אין בכוננתי לפתוח פה פינה קבועה על חדר-האוכל (רפי שואל למה לא), אבל התעברנו כמה בנשאים שיש לייזע את הציבור עליהם וכמובן אי-אפשר לעביר לעדר-הינם בלי קצת "נו-נו-נו...". אז ככה:

ראש השנה - בכונננו לעשות בוהריים (בראנץ' בעברית) בימים חמישי ושישי. זה לא יהיה במת-כננת מפזארת וגרנדיוזית, אלא מין ארוחת-בוקר נצוהריים ביחד.

ארוחת בחדר-האוכל - ליד הכניסה לחדר-האוכל יש לוח-זמנים של הארוחות. אני מבקשת מהציבור להימנע מלהגיע לארוחת-צוהריים לפני השעה 12.00. הדבר מקשה עלינו עכשיו כשאננו באלצים לשטוף רצפות בין ארוחת-בוקר וארוחת-צוהריים.

כמנ כן, בגלל ריבוי הבקשות שארוחת הערב תישאר משעה 18.30 עד 20.00 אני משאירה את השעות האלה - ביבתיים. במידה וישנן משפחות שמתעקשות להגיע לפני 18.30, לדעתי לא צריכה להיות בעיה. לתשומת-לב התורנים - אנא שתפו פעולה.

אני רוצה להזכיר לחברים שארוחת-הערב בחדר-האוכל מיועדת לאוכלים בחדר-האוכל. אלה שאוכלים בבית מתבקשים לקחת אוכל מהמרכז (בשביל זה פותחים אותו 6 ימים בשבוע) אם חסרים ירקות, י" תנן או אחראי על המרכז ועליו מוטלת המשימה לדאוג שיהיו ירקות יפים וטריים. לא יתכן שבאי חדר-האוכל מגיעים, ואין להם ירקות או מוצרי חלב או "המנה המיוחדת". אני מבקשת לקבל זאת בהבנה. למעשה הנשא כולו טעון בדיקה מחודשת ע"י כל הגורמים.

לקחת כלים מחדר-האוכל - יש לציין שהתופעה נמשכת. לפי שעה לא ניתן לנעול את הכלים בגלל בעיות טכניות - אז חכו בסבלנות.

מסירת שבת - אני מאוד מעוניינת שמסירת השבת בחדר-האוכל תהיה בצורה של שעות קבועות לאורך זמן. אני יודעת שזה יוצר בעיות, אבל אני מאוד רוצה לבקש מכל "מוסרי השבת" בחדר-האוכל לנמך לי, מה העדיפות שלהם (בוקר, צוהריים או ערב).

ועכשיו למשהו כאוב:

צמצום שעות העבודה. אני עובדת כידוע בחדר-האוכל עם מצבת כוח-אדם, המורכבת בעיקר ממחנוד-בים נענד מאיימים עלי, שרוצים להוריד לי את התקן מ-68 שעות ל-56 שעות. דבר זה בהכרח יפגע בשירות לחברים.

האם זה מעניין את מישהו?

בברכת הגומל - א פ ר ת

לידיעתכם

מכירת סוף העונה

של בגדים ב"מרכז הזרוק" ביום ג', 11.9.90, בשעות 17.00-19.00. אחרי המכירה הזאת אתם מתבקשים לקחת בחזרה את בגדי הקיץ שלא נמכרו.

נ ע ל י י מ ב"מרכז הזרוק"

כל הנעליים יועברו לחנות הנעליים למכירת סוף העונה בינם הנ"ל. המחירים ינזלו, אלא אם כן תודיעו אחרת. גם את הנעליים שלא נמכרו אתם מתבקשים לקחת בחזרה.

תודה - פרנקי והצוות

להורים לילדים קטנים:
החל מהשבוע הבא יהיה מלאי של נעלי-חורף לילדי הגיל הרך נביה"ס היסודי.
בתאריך יותר מאוחר נביא תערוכת נעליים לכל הגילאים.
רנת נאי

"מרכז הזרוק"

אין נחגוג את חגיגת בר-המצווה?

חגיגת בר-המצווה היא ציון דרך, תבא בסיכומם של תהליך חינוכי, גם בתהליך נגם בחגיגת אבחון קובעים מסר, אנו קובעים קב רעיוני, המבחה את עשייתנו החינוכית, והוא הקו שאנו רוצים להנחיל לילדינו.

מהו המסר הזה בעיניי? בראש ובראשונה המסר הוא: שיתוף, וחיי שיתוף. החינוך שלנו לחיי שיתוף מתבצע באמצעות הקבוצה הקטנה, קבוצת בני גילם של הילדים, דרכם אנו מאמנים אותם לחיות ביחד, להשיג מטרות ע"י אימוץ כוחות משותפים, לתמוך אחד בשני.

ועל כן גם תהליך הכניסה בעול המצוות וגם החגיגה חייבים לשקף מסר זה. המסר האומר: אנחנו עובדים קשה וחונים ביחד את המאמץ. בקטעים מסויימים של הדרך גם המאמץ עצמו הוא משותף, נאנחנו מגיעים אל קו הסיום ב י ח ד. העלייה לתורה (מנהג שנכנס מ"בחוץ" לבר-מצווה שלנו, השתרש אצלנו ולובש אנפי מקומי ייחודי) היא מיבצע משותף וכולנו מאזינים לכולם, יושבים ביחד בשורה הראשונה ומתרגשים ביחד. ובערב - הצלחת הטקס וההצגה תלויה בשיתוף פעולה של כולנו.

מסר אחר, החשוב בעיניי, הוא: אומנם כל אחד מילדינו שייך למשפחתו הקטנה והמורחבת, לכל משפחה יש קשרים וחברים מחוץ לקיבוץ, והמשפחה רוצה בחברים אלה בשעת שימחה. אולם לא פחות מזה אנחנו חלק מהקיבוץ הזה ששמו כפר הנשיא, והקיבוץ כולו קשור לכל אחד ואחד מאיתנו. כל חבר היה פעם כרוך בחינוכנו, או עבד עם הורינו, או שהנא הורה או סבא של מישו הקרוב לנו. כל חבר טרח למענו במשך 13 שנות חינוך, ועל כן כולם שותפים בשמחתנו ואנחנו כקבוצה מהווים את תקוות הקיבוץ לעתיד. ולכן חשוב עד מאוד שהשימחה תהיה משותפת לא רק למשפחה הבודדת ולאורחיה מבחוץ, אלא לקיבוץ כולו.

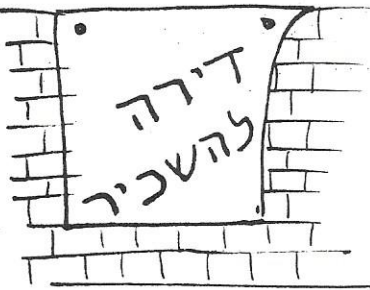
מסר נוסף: חגיגת בר-מצווה היא אינה רק בורקס, רבע עוף, שנלחנות וכיסאות בצבעים תואמים והרבה מתנות. חגיגת הבר-מצווה אצלנו מציעה גם תוכן של טקס, הצגה (וחשוב שההצגה אכן תהיה בעלת ערך!) והטקס מספר בקצרה מהם התכנים שנתנו לבר-המצווה אצלנו פה בכפר הנשיא. לכן חשוב עד מאוד שהמסר הזה יגיע אל כל אורחינו מבחוץ, וכמובן גם לחברת כפר הנשיא כולה. וחשוב לשדר לאורחינו את השדר של היותם מוזמנים לאירוע שהוא של קהילה שלמה, ושהמשפחות הן חלק מהקהילה.

לכן לא נראית לי בשום פנים ואופן הצעת הפרדה בין האירוע האישי של הילד לבין האירוע הכיתתי והקיבוצי. לא נראית לי ההצעה להפריד בין בר-מצווה אישית לבר-מצווה כיתתית. לא נראית לי ההפרדה בין עלייה לתורה לאירוע כולו. עלינו לעשות את האירוע מיקשה אחת - וזאת ניתן לעשות רק בסוף-שבוע.

ועל-מנת להדק שוב את הקשר עם הקיבוץ (קשר שנפגע בשנתיים האחרונות) אני מציעה להחזיר את קבלת-הפנים והארוחה לאיזור מרכזי (אפשר בחלוקה לשני אזורים סמוכים), אבל את הצעתי זאת אפרט בשבוע הבא, וזה יהיה הפרק השלישי והאחרון (אני מבטיחה!) במסכת בר-המצווה שלי.

תמר וולפין

דו"ח ועדת השיכון

א. מצב הדירות היום

דירות ריקנות: 4 דירות של 48 מ"ר, אחת מהן זקוקה להחלפת ריצפת-
2 דירות בשיכון הורים - 44 מ"ר (חדר + תוספת חדר).
2 דירות בשיכון "דחק" (הבית של ונסה וזה שעל-ידה) שתיהן זקוקות
לשיפוץ רציני.
לוועדת הבנים יש כעת 4 דירות של 44 מ"ר, שגרים בהן 3 רווקים (אחד מהם חבר).
יהיה צורך למצוא להם שיכון אלטרנטיבי ולשפץ את 4 הדירות לזוגות צעירים.
כך הגענו ל-12 דירות פוטנציאליות לקליטת משפחות, אם יעברו את השיפוצים המתאימים.

ב. עתיד השיכון

כדי לספק דיור מתאים לבנים חוזרים עם משפחות או המתחתנים, יש צורך ב-5 דירות משפח-
תיות בכל שנה. וכדי לתכנן שיכון ל-5 השנים הבאות, אנו זקוקים ל-25 דירות. אם נוסיף
לחשבון 12 הדירות הנ"ל עזיבות אפשריות, וסיבות טבעיות (לא עלינו), נוכל אך בקושי
לספק את הביקוש.

ג. דירת 48 מ"ר למשפחות עם ילדים

כעת גרות בדירת 48 מ"ר 5 משפחות עם ילדים בדרך הטבע המספר הזה ילך ויגדל. יש צורך
להוסיף למשפחות אלה חדר, כדי להביא את רמת הדיור שלהן לסטנדרט מקובל. אנו מקווים
שנוכל בעתיד לבנות בקצב של תוספת חדר ל-2 דירות בשנה.

ד. סינר עם מרכז המשק

לפני מספר שבועות ערכה הוועדה סיור עם קולין ומיכיל ביו הבתים הזקוקים לשיפוץ. חברי
הוועדה גמרו את הסיור במצב-רוח מדוכדך מאוד, לאחר שקולין הבהיר כי לא נוכל לשפץ
בתים בקצב הרצוי לנו.

ה. חלוקת תפקידים

- מיכיל חיט, נורית וגיוורא יתחילו לדון על תקנון שיכון.
- רנתי ע', גיוורא וג'ין פ' יהיו אחראים על השיפוצים.
סיכמנו כי חבר העובר בית נרנצה לשפץ על חשבוננו את ביתו החדש, חייב לקבל את אישורה
של רנתי ע'.

ו. צביעה

שוחחנו עם מיכיל מ' על הצורך בעזרה לחברים שאינם מסוגלים לצבוע את בתיהם בעצמם.
אנו מקננים שיתפנה אחד מבני המשק עם נסיון בצביעה למטרה זאת.

ז. דירת לבנה

מרכזת ועדת הבריאות ביקשה שנשמור את דירתה של גב' בלק ז"ל עבור נכה. סיכמנו שלא
בוכל לשמור את הבית ריק בינתיים, אבל משפחה שתגור בו באופן זמני לא תורשה לערוך
בני שינויים.

שש ס' - ועדת השיכון

בית כפר הנשיא משתתף בצערה של ה ב י ה (חברתו של טומי)
ושל קיבוץ י ג ו ר - במנת ה ב ן בתאונה מחרידה

בשמונים שנות קיומו הצטיין הקבוצ בכושרו להתאים את עצמו לתנאים משתנים. הקושי הוא בכך שבעבר השינויים היו אישיים ולא הורגשו בעת התרחשותם ואילו במשך שלוש ארבע השנים האחרונות, קצב השינויים בעולם כולו ובארץ בפרט, הוא כמהירות כזאת שהתרחשותם מורגשת היטב וקשה לנו להדביק אותם. בתוך כך קיימת תחושה שאנו נשארים מאחור בתוך עולם שהשתנה.

אי הדבקה לקצב השינוי אנו נחלת התנועה הקיבוצית בלבד. היא מקיפה את כל העולם המתועש. בעצם היינו עדים למהפכה שעוצמתה שווה לזו של המהפכה התעשייתית במאה הקודמת. המהפכה העכשווית, המהפכה הטכנולוגית, שנתה את פני העולם המתועש שהיה מוכר לנו במאה השנים האחרונות: גורמי יצור ממוחשבים מחליפים את בני האדם ועושים אותם למיותרים. ההשלכות על החברה והכלכלה לא איחרו לבוא: פועלי ייצור בהמוניהם נושרים ובעקבות כך נוצרת תופעת האבטלה ההמונית שהפכה להיות מכת שלהי המאה ה-20. התופעה נוצרה עקב אי-קריאת המפה שחייבה הכנסת שינויים כדי להגיע להגברת הייצור תוך כדי צמצום כוח האדם. צמצום הצורך בעובדים יצר שבוע עבודה מקוצר. הגידול בשעות הפנאי דורש יצירת תשתית של שירותי פנאי ומרגוע. כוח האדם הנפלט מהייצור צריך לזרום לכוון הספקת שירותי הפנאי והמרגוע.

עם הגברת הייצור תוך שימוש בכוח אדם מועט, ובעקבותיו הוזלת מחירי המוצרים והחרפת התחרות, הדגש עובר מייצור כשיווק, והשווק הופך לגורם הקרדינאלי לקיום הכלכלי. במילים אחרות: כלכלת השוק מכתירה את עצם הקיום. ואכן, בתוך פרק זמן קצר, עברו מדינות הגוש המזרחי משמורפוז, כאשר הכלכלה המתוכננת, הסוציאליסטית התמוטטה במדינות אלה ובעקבותיה חלה התערערות אידיאולוגית. והיום הקריאה הנשמעת בארצות אלה היא להנהיג כלכלת שוק כדרך היחידה להציל אותן. גם מפלגות סוציאליסטיות בארצות המערב עומדות בפני דיכמות קשות באשר לאוריאנטציה האידיולוגית שלהן לאור כשלון הכלכלה המתוכננת הריכוזית.

מדינת ישראל הקטנה נאבקה על קיומה הכלכלי לאור המצב שנוצר בעולם, כאשר היא מתמודדת על השרדות במציאות של כלכלת שוק. אנו עדים להתמוטטות תעשיות ופשיטות רגל של חברות ובעקבותיהן אבטלה מוגברת. בכלכלת השוק שנוצרה, חדל היבוא להיות פסול מבחינה מוסרית, כי הוא מרכיב בכלכלת שוק וגורם תחרותי המסוגל לדרבן את תוצרת הארץ. מצב זה יקבל משנה תוקף עם ההסכמים החדשים של השוק המשותף ב-1992, כאשר הגורם התחרותי יכתוב ייצור יעיל וזול תוך צמצום בכוח אדם והעלאת איכותו המקצועית. בתוך כך יעלמו התעשיות הישנות שאינן מסוגלות לעמוד בתחרות ושוב תגבר האבטלה אלא אם כן נערך לקראת מצב זה כראוי.

הקיבוץ היה תמיד חלק מכלכלת המדינה והיה מושתת על משק מתוכנן, שהתאים לאותם הימים, ושהבטיח שווק ומחירים קבועים לתוצרתו. ככל שגידלו או ייצרו יותר, כך גם הקיבוץ הרוויח יותר. במערכת כזאת, גורם השווק היה מבוטל. החלטות כלכליות יכלו להתקבל על בסיס של ידע בסיסי, וכל חבר באסיפה יכול היה לשקול את כל השיקולים הדרושים לקבלת החלטות בנושאים כלכליים. הייצור היה צו השעה והוא תאם את תפיסתם של האבות המייסדים שביקשו להקים חברה שוויונית ומתוקנת המושתתת על עבודת כפיים וייצור. הרעיונות האלה ליוו את הקיבוץ במשך כל תקופת קיומו עד עצם היום הזה. היום נתון בסביבה כלכלית שונה, והוא סובל מאותם הסימפטומים הכלכליים שהופיעו גם במדינות הקומוניסטיות במזרח אירופה. בשל כך, תחרות, רווח, שווק והתמחות הפכו להיות צו השעה ואלה מהווים בעצם, את גורמי השינוי ואת הסיכוי להשרדות בעולם משתנה. בתוך כך על הקיבוץ להעריך כדי להתאים את עצמו לסביבה הכלכלית שנוצרה וזה מחייב שינוי מבני וקונספטואלי.

הצוותים העוסקים בניסוח הגדרות ותכניות פעולה המתחייבות מהמצב החדש, חייבים לשלב את הערכים הבסיסיים של האידיולוגיה החברתית הקבוצית עם תמונת העולם של ראשית המאה ה-21. אנו חייבים להעמיק את ההתמחות של חברינו על מנת שיוכלו להיות גורם תחרותי כלפי חוץ. עלינו לחפש יותר ויותר פרנסה מחוץ לחצר הקבוצ וזה יגרום לנו למציאות שבה חברים רבים יצאו מן הקבוצ לעבוד במקומות שונים בארץ.

לאחר תקופה ארוכה של הפסקת פעילות, והתארגנות מחדש של החוג, אני שמחים להודיע רשמית על פתיחתו במתכונת חדשה. מצ"ב תוכנית הפעילות לשנת תשנ"א, המעייין בתוכנית יוכל להבחין בהתלבטויות השונות לגבי אופי הפעולה שישא החוג, מאחר והבעיות העיקריות הינן מס' המשתתפים וכן עלויות גבוהות, הוחלט לפנות לקהל יעד נוסף והוא טיולי המשפחות. כל טיול המסומן ב * מיועד גם למשפחות עם ילדים, גיל הילדים מצויין בעמידת ההערות לגבי כל טיול וטיול. בכדי לוודא את קיומם של הטיולים הוחלט על הרשמה מראש לכל הטיולים עם אפשרות בחירה ושנוי כמפורט להלן: על כל חבר המעוניין להשתתף בחוג באופן פעיל לבחור מראש ב-5 טיולים לפחות בהם הוא מעוניין להשתתף. עבור טיולים אלה יחוייב החבר בדמי השתתפות אף אם לא הגיע לטיול. ניתן לשנות במהלך השנה את הבחירה אך בכל מקרה תהייה חובת השתתפות ב-5 טיולים לפחות. כל שנוי יהיה בכתב לפחות שבועיים מראש.

אנו מקווים כי בדרך זו נוכל לקיים השתתפות סבירה של חברים בטיולים וע"י כך אף להוריד את העלויות שלהם.

כל טיול יהיה מותנה ביציאה של 25 איש לפחות, הודעה על שנוי או ביטול תגיע למשתתפים כשבוע לפני מועד הטיול.

אנו נשתדל להעריך מראש את העלות למשתתף לגבי כל טיול, וזאת נוכל לעשות ע"פ ההענות הבסיסית לתוכנית הכללית בספח המצורף.

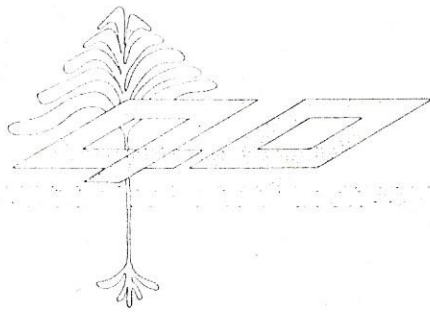
ב ב ר כ ה

יריב ואריה

מאחר והסדר זה הינו חדש, ודאי יש לחברים הערות או הצעות ליישור נשמח לשמוע או לקרוא את הצעותיכם.

תאריך	מסלול	הערות
15/9/90	לנחל עמוד מעין טינה לכביש עמיעד	
20/10/90	לחלמוניות בהר אלון ולאתר סנאים	
17/11/90	מכרם מהר"ל לנחל מערות + חוף הבונים	* מגיל 8
16-19/12/90	מחנה נודד בהרי אילת	לינה בשטח
19/1/91	מינוח למצודת יחיעם + סיור בעכו	* מגיל 8
16/2/91	לפריחת היקינטון בהר ארבל	
9/3/91	אל הירדן ההררי מגשר בנות יעקב לכינרת	* מגיל 8
1-4/4/91	מחנה נודד הר הנגב	לינה בשטח
4/5/91	מאום אל קנאטיר לנחל אל-על	
8/6/91	לפריחה במרומי החרמון	* מגיל 6
6/7/91	חוצה פלגי דן מתל דן לחצבאני	* מגיל 8

פרטים אודות סידורי הרשמה ועל הטיול הראשון
נמצאים אצל יעל ש' וכל המעוניינים מוזמנים
להתקשר אליה בהקדם, כי הזמן דוחק. כדאי !

כפר הנסיא - גליל עליון

KFAR HANASSI UPPER GALILEE

הזמנה לדיון ראשון על "עבודת חברים מעל גיל פנסיה"

1. חבר המבוגר (עוד בריכוז של אלן אסטון) ביקש מועדת חברה להמליץ על שינוי בתקנון עבודה לפי הדפים המצורפים. (יחולקו במסך השקופ) כך, ועדת חברה מזמינה את החברים המעורבים בדבר לדיון ראשון בנושא זה, ז.א. חברים מעל גיל 60.

1. חבר המבוגר

1. חברה

מזכירות

דייב ד.

מיכי מ.

שאלות לפנינו:

1. האם מותר לנו להכריז על אפשרות להפסיק לעבוד בגיל מסוים (65 במקום 70)?
2. מה האחריות של הקבוץ לגבי אותם חברים: שמירת מקום עבודה במקרה שחבר בוחר באלטרנטיבה חדשה?

תאריך: ספטמבר 6 ('06)

זמן: 17:00

מקום: מועדון

להתראות!

כיבוד יוגש!!

דף לחבר

הצעה להעברת תקציב הלבשה להורים - אנו נביא לאספה ביום ראשון 16 בספטמבר 1990.
נביא מחסנאית שהעבירה את השיטה לפני כשנתיים באיילת-השחר על מנת שתוכל לענות
לחברים על שאלותיהם.
חברים שיש להם שאלות לפני האספה, מוזמנים לפנות לאחד מאנשי הצוות הרשומים מטה.

הצעה להעברת תקציב הלבשת ילדים להורים לקראת שנת 1991: אוגוסט 1990

הרקע לשינוי:

לאחרונה הולך וגובר הצורך בשינוי שיטת חלוקת בגדי הילדים, בשל חוסר שביעות
רצון מצד ההורים מחד, ומצד המחסן מאידך.
בדיון שנערך בנושא, בתק"ם בשיתוף עם נציגי הקבוצים, נתגבשה מגמה ברורה
להעביר את תקציב הלבשת הילדים, לתקציב ההורים. הדבר נוסה כבר בכמה
קבוצים והוכתר בהצלחה.

מטרת השינוי:

- מתן אפשרות לחסכון כמותי של בגדים בתוך המשפחה, ומניעת בזבוז.
- הגבלת אחריות הילד והוריו בכל הקשור לבגדיו.
- אפשרות בחירה והחלטה של ההורים והילדים במסגרת התקציב הנתון.

תקציב ביגוד ילדים כולל:

- בגדים עליונים, חורף, קיץ.
- בגדים תחתונים.
- מעיל
- סוודר או סוויטשרט
- בגדים
- שמיכת חורף
- שמיכת קיץ
- כרית
- מגבות
- כלי מיטה.

לא כולל:

- מזרון ומיטה
- טיטולים
- הנעלה

הצעות לדרכי פעולה:

- העברת תקציב ביגוד ילדים לתקציב ההורים מגיל 0 עד כיתה ט'
- תקציב ביגוד לנערים מכתב ו' - יב' יועבר לתקציב האישי של הנערים.
- התקציב יחולק פעמיים בשנה (לפחות בשנה ראשונה)
- גובה התקציב על פי הצעת התק"ם (כפוף להחלטות פנימיות)
- קניית בגדים על ידי ההורים נערים ועל פי רצונם.
- בידי המחסנאית סכום של 2% מהתקציב לאבידות, תקלות, סידקית וכו'.
- בידי המחסנאית גם תקציב נפרד המיועד להשלמת ציוד לבתי ילדים (כלי מיטה, מגבות, בגדים כלליים וכו').
- סידור הבגדים במחסן יישאר כמו שהוא היום.
- תוספת יב' תוכנס לתקציב האישי בתום יב'.
- בד בבד עם העברת התקציב להורים (רצוי לפני כן), מומלץ לפתוח חנות "יד שניה" שבה ייערך רישום שמי של כל מי שמביא בגדים לחנות, והופך על ידי כך לזכאי להנות משרותיה (למעט המקרה של ילד ראשון - גם אם יש לו אחים צעירים ממנו - שאז הזכאות היא אוטומטית).
- לחנות "יד שניה" יתקבלו בגדים שהם במצב טוב על פי שיקול דעתם של האחראי/ק.
- החנות מיועדת לילדים שהם תושבי המקום.
- אפשר להביא לחנות "יד שניה" גם בגדים של ההורים.
- דבר שיכול לעזור בפתרון בעיות ביגוד של ילדים גדולים.

חלוקת התקציב על פי התק"ם 1990 + 20% לקראת 1991:

גיל:	0-3	3-6	6-12	12-15	15-18	תוספת יב'
סכום:	ש 360	ש 394	ש 422	ש 595	ש 708	ש 260
1% נשאר למחסנאית						

הצוות שבדק והכין:

רחלי פוקס
דורית חייט
שושי קרופרו
נעה מעין
רבקה שר

WIKENIS-PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * First of all, apologies for not appearing last week (owing to pressure of work). I must already warn you that the week of Rosh Hashana may also be problematic, because we have two working days less. I'll try and bring you a fortnight's birthdays next week....
- * Dudik Fuchs has started his new career as Work Organiser, taking the place of Raffie Frank, who is going to study.
- * A new group of little ones have started on the long haul of 12 years' schooling. They do seem awfully small to be getting on the yellow bus every morning, but that's life. We haven't had such a large First Grade for a long time. (15)
- * There is a break in the tourist season at the hotel just now, which may be just as well, as the people living in the vicinity of our "hotel-chik" are finding it difficult sometimes to contend with the presence of "paying guests". Still, beggars can't be choosers, and we hope (in fact, we know) that over the yom-tovim the place will be full again.
- * In fact by Sukkoth we shall already be hosting a new Ulpan again - a usual one this time, that is mostly American - so at least we shall be able to communicate.
- * There is a rumour that the Pool will have to be closed early this season. The robot that cleans the water has gone on strike (!) and the number of users has gone down. But I presume that over the holidays we shall be open for business again. (See - tourists)
- * Apparently the evening of folk dancing was very successful, except for the small number of males taking part. Where are all the dancers?
- * The new curtains in the Hall were sewn by Michal Ha-me'iri, hung by Jack Norton, planned by Ruth Ney and bought by Helen Levine. Good work!

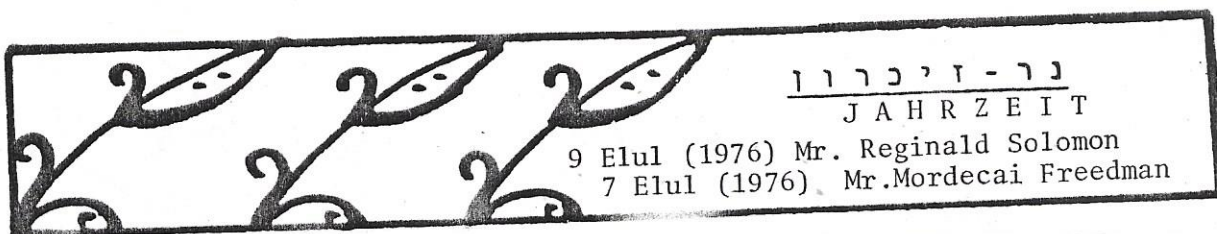
SHABBAT SHALOM

Inge

F I L M O F T H E W E E K (Tomorrow night)

LICENCE TO KILL - with Timothy Dalton, Carry Lovell,
Robert Dovey.

A James Bond film, which, after the fall of the Iron Curtain, is perhaps a bit anachronistic.

HAPPY BIRTHDAY

- 9.9.90. Mossy Ha-me'iri
10.9. Yehudith Barak
David Devon
Livneh Agam
11.9. Yohanna Potash
Nogah Devon
Idit Forster
Guy Ha-me'iri
12.9. Henry Sprung
Mor Goldberg

STOP
PRESS

shopping
A trip to Rosh Pinah/Hatzor is planned for Monday, 10th Sept., leaving here at 5 p.m. and returning at 7 p.m. If you are interested, please inform Meir TODAY! There will be a small charge.

- 13.4. Helen Lipschitz
Dekel Basso
Maya Harpaz
14.9. Na'or Masser
Anat Masser
15.9. Shachar Katz

HAPPY ANNIVERSARY

- 11.9.90. Amalia & Mickey Noy
Irit & Moshe Gershman
13.9. Jeannette & Colin Primost
14.9. Yehudit & Nathan Barak
15.9. Gila & Max Mader
Dorit & Avi Rosenkrantz

THANK YOU
=====

During my stay here I felt an abundance of love, warmth and caring - Kfar Hanassi is something special, and for me it will always be home. Thank you for your support and love. I believe that I also contributed a little while I was here.

Love - AVRI

Don't forget - TONIGHT from 21,30

A "HAPPENING" under the arches
and along the paths and steps
of the "Hermon" flats.
Cafés, sales, fun
and games, including
a public auction.

THE SECOND-HAND SHOP asks you
to take home any summer clothes
you may have brought there, and
that were not sold. Anything left there
will be given to charity.

